

Spletna povezava, 3. oktober 2020

#daretocare: drzniti si skrbeti za ...

Zgodbe ljudi, ki 'skrbijo za' druge

Voditeljja: Alessandra Pasquali in Michele Sole

1. Sigla

Začetek in pozdravi z devetimi mesti preko zooma

(Gvatemala, Bolivija, Kanada, Angola, Južna Afrika, Egipt, Portugalska, Škotska, Bolgarija)

Uvod in predstavitev prispevkov

2. Chiara Lubich: Vesoljno bratstvo

3. Akcije za bratstvo, prvi del

ZDA, Brazilija, Nemčija

4. Nigerija: #daretocare v akciji

5. Italija. Center za sprejem in solidarnost v Ascoli Picenu (PAS)

6. Alessandra in Michele o izkušnji teh mesecev

7. dva kratka video posnetka z Gen Verde in Gen Rossom

8. Akcije za bratstvo, drugi del

Brazilija, Avstralija, Vietnam

9. Italija: Pogum! Sto let Danila Zanzucchija

10. Televizijski film o Chiari Lubich: Intervju s Saveriom D'Ercole

11. Libanon: Upanje za Libanon

12. Pogovor z Emmaus

Chiara Luce Badano: dve pomembni obletnici

13. Ne prezrimo: Global Compact, EcoOne, in Economy of Francesco

14. Sklepni del

1. Začetek in pozdravi z devetimi skupnostmi na različnih koncih sveta

glasba in napis

#daretocare Drzniti si skrbeti za – zgodbe ljudi, ki skrbijo za druge

Akcije za bratstvo – Avstralija, Brazilija, Nemčija, ZDA, Vietnam

Center za sprejem in solidarnost v Ascoli Picenu (PAS) – Italija

Pogum! Sto let Danila Zanzucchija – Italija

Gen Verde in Gen Rossa

#daretocare v akciji – Nigerija

Televizijski film o Chiari Lubich – intervju s Saveriom D'Ercole

Upanje za Libanon

Spletna povezava – povezana družina

Alessandra Pasquali: Pozdrav vsem! Boa tarde ao Brasil! Bon nuit Portugal! Bonsoir a tout le monde!

Michele Sole: Hola a todos y a todas! Good evening and good morning to everyone!

Alessandra: Pozdrav vsem iz dvorane mednarodnega centra Gibanja fokolarov, iz katere po dolgih mesecih prenašamo spletno povezavo! Ta dvorana nam je manjkala, kajne?!

Michele: Da, res je lepo, da se znova vidimo "v živo" in podelimo ta trenutek neposrednega prenosa skupaj z vso našo svetovno družino! Najprej bi rada pozdravila Emmaus in Jesusa, ki sta tukaj z nami v živo. Živjo, Emmaus, živjo, Jesus!

Alessandra: Dobrodošla!

Zaradi pandemije, ki je še v teku, in ob spoštovanju varnostnih pravil smo nekatere dele povezave vnaprej posneli v Loppianu. Zakaj v Loppianu?

Michele: To je jasno! Ker oba živiva v Loppianu, kjer imata sedež mednarodni skupini Gen Rosso in Gen Verde!

Alessandra: Kdor naju še ne pozna: na moji desni je Michele Sole iz Gen Rossa.

Michele: In Alessandra Pasquali iz Gen Verde.

Alessandra: Izkoristiva priložnost in pozdraviva najine sodelavce in sodelavke: živjo!

Michele: Povedala vam bova kaj o sebi. Jaz sem iz južne Italije, vedno sem rad prepeval. Hotel sem vstopiti v svet televizije, zato sem se preizkusil na nekaterih talent showih. Potem sem srečal osebe, ki so me spoznale s Chiaro Lubich in karizmo edinosti in to me je osvojilo. Začel sem ljubiti in v tem sem našel srečo in uresničitev. Nekaj let živim v fokolaru in pojem v Gen Rossu.

Alessandra: Jaz sem se rodila v Rimu. Ko sem diplomirala iz sociologije, sem hotela uresničiti svoje sanje: postati igralka. Tri leta sem študirala to smer. Prav v tej šoli sem razumela, da moram, če hočem biti res srečna, pustiti vse zaradi Boga. Nehote je k temu

pripomogel režiser, ki nam je rekel: če hočete priti na oder, morate imeti kaj pomembnega povedati. No, v mojem življenju je bilo najpomembnejše srečanje z Božjo ljubeznijo, ki je vnesla revolucijo v moje življenje. Tako sem zaradi poštenja in navdušenja izrekla svoj 'da' Bogu prav sredi gledališke šole.

Michele: To povezavo bi radi začeli, tako da v živo pokličemo nekatere skupnosti, povezane z nami! Da, kajti res mnoge so prispevale h konkretizaciji povezave, na primer skupnosti iz Libanona in Nigerije. Vsaka je spregovorila o izzivih in o svojem kulturnem bogastvu. Hvala vsem!

Alessandra: Oh!

Michele: Živjo!

Alessandra: Kako veliko družino imamo! Pozdrav vsem! Začeli bomo z Gvatemalo v Srednji Ameriki. Lil, veliko vas je tam. Živjo. Kako ste?

Lilina Castañeda: Pozdrav vsem!

Michele: Živjo!

Alessandra: Vemo, da ste v skupini "SKUPAJ PODPIRAMO". V njej si prizadevate, da bi pomagali vsem, ki jih je prizadel Covid. Bi nam kaj povedali?

Lilina: *SKUPAJ PODPIRAMO je naše geslo. Trudimo se, da poslušamo, razumemo in odgovorimo na konkretne potrebe. Preko spleta pripravljamo tečaje slaščičarstva, risanja, kitare, empanadas in organiziramo tombole. S prejetim denarjem smo pomagali več družinam, ki smo jim dostavili hrano in denar za plačilo položnic. Kupili smo tudi sanitetni material za zdravstveni center. Potreb je še veliko in mi seveda skupaj še naprej delamo to, kar lahko!*

Alessandra: Hvala vam! Najlepša hvala!

Michele: Najlepša hvala, Lilina!

Zdaj gremo v Bolivijo. Iz Cochabambe so z nami povezani Carlos, Lidia, Maria Chiara in Fernando.

Vsi: Pozdravljeni!

Maria Chiara: *Da, pozdrav od naše družine! Zelo smo veseli, da smo v tej povezavi. Pošiljamo vam velik pozdrav in objem vseh iz skupnosti v Boliviji!*

Vsi: Pozdrav vsem!

Michele: Hvala!

Alessandra: Zdaj gremo v Severno Ameriko, v Quebec v Kanadi. Ste na vezi, pater Yvon?

Pater Yvon Desormeaux (ne sliši se zvoka)

Michele: Mikrofon, pater Yvon? ... Pojdimo dalje!

Alessandra: Da, pojdiva naprej.

Michele: Zdaj gremo v Afriko, v Angolo, kjer je družina Lukoki.

Vsi: Živjo!

Lena: Tukaj smo Lena ...

Alberto: in Alberto Lukoki.

Lena: Sva volontarija in z nami so nekateri najini otroci in vnuki.

Alberto: Veseli smo in povezani z vami. Z veseljem pozdravljamo v imenu vsega Dela v

Angoli vse Charine otroke po vsem svetu.

Vsi: Živjo!

Michele: Najlepša hvala!

Nadaljujemo z Afriko, gremo v Južno Afriko v Grahamstown (1000 km južno od Johannesburga). Joana, vemo, da si tam zaradi študija in kot mnogi si blokirana zaradi Covida in se ne moreš vrniti domov.

Joana (z zaprtim mikrofonom)

Michele: Joana?

Alessandra: Joana?

Michele: Mikrofon ...

Joana: Da, res sem tukaj sama, vendar se ne čutim same, sem z vsemi vami. Pozdrav od celotne družine Gibanja v Južni Afriki!

Alessandra: Zdaj pogledajmo, kaj se dogaja v moškem fokolaru v Kairu v Egiptu. Kaj se dogaja? (glasba) Zabavajo se!

Eden od mladih: Pozdrav iz Egipta!

Vsi: Živjo!

Alessandra: Živjo!

Michele: Živjo!

Alessandra: Hvala!

Michele: Zdaj gremo v Evropo, pozdrav iz Portugalske iz mesteca Arco Iris.

Ana Maia Matos: Pozdrav vsem, sem Ana!

Mario Maia Matos: Pozdrav, sem Mario. V tej dvorani, čeprav v pravi razdalji, smo predstavniki vseh: gen, odraslih, duhovnikov, družin ... Pozdrav vsem!

Vsi: Živjo!

Michele: Hvala!

Alessandra: Nadaljujemo po Evropi, gremo na Škotsko: Tom, nas slišiš? Živjo!

Tom Lamont: Pozdrav družine Gibanja na Škotskem! Sem Tom in to je moja družina, tudi vnukinji Helena in Felicity. Škotska je majhna država, ima pa velika srca. Pošiljamo vam našo ljubezen in našo edinstvo vsem v svetu.

Vsi: Bye!

Michele: Bye!

Alessandra: Velik pozdrav vam, Tom! Gini-Marie voščimo, da bo šlo vse v redu ob rojstvu tvojega zadnjega vnuka novembra!

Tom: Da, res je!

Michele: Vse najboljše Gini Marie!

Na koncu tega kroženja po svetu je Mitko iz Bolgarije. Ciao, Mitko! Lepo te je znova videti! Vemo, da ste imeli poseben mariapoli, kajne?

Mitko: Pozdrav od vseh nas iz Sofije! Kot veste, zaradi pandemije nismo mogli pripraviti velikih srečanj, zato je bil naš letošnji mariapoli drugačen kot običajno. Odvijal se je v hribih blizu reke in vsi smo bili v šotorih. Bilo nas je dvajset. Res je bilo lepo na novo odkrivati

navzočnost Boga v naravi in med nami. Izkusili smo, da smo ena sama velika družina.

Michele: Hvala Mitko, živjo!

Alessandra: Hvala, Mitko!

Pater Yvon, se uspemo slišati? Lahko odprete mikrofona? Kaj naj storimo?

Pojdimo naprej. Pozdravljamo vas!

Michele: Pozdrav, pater Yvon! Hvala vsem!

2. Chiara Lubich: Vesoljno bratstvo

Alessandra: 8. maja 2004 je imela Chiara v Stuttgartu v Nemčiji pred seboj kakih 9000 oseb, ki so prišle iz številnih evropskih držav. Prvič so se zbrali kot mreža krščanskih gibanj "Skupaj za Evropo". To je bil zgodovinski trenutek. Chiara je ponudila ključ za ustvarjanje miru na celini – mozaiku, kakršna je Evropa. Poudarila je pomen vesoljnega bratstva, ki ga res lahko živimo kot program za ves svet.

Michele: Pred nekaj urami je papež Frančišek v Assisiju podpisal svojo tretjo okrožnico z naslovom: "Vsi bratje – o bratstvu in družbenem prijateljstvu". Od jutri bo mogoče poznati njeno vsebino. Zelo me je prevzelo, da danes papež kaže na bratstvo kot na edini izhod, da bi premagali številne krize, ki še vedno prizadevajo svet.

Poslušajmo nekaj od tega, kar je Chiara povedala v Stuttgartu.

napis: Chiara Lubich: Vesoljno bratstvo (izvleček)

Stuttgart, 8. maja 2004

Chiara Lubich, ustanoviteljica Gibanja fokolarov: Vesoljno bratstvo je in je bila globoka človeška težnja velikih duhov. Martin Luther King je govoril: »Sanjam, da se bodo nekega dne ljudje zavedali, da so bili ustvarjeni, da bi živeli skupaj kot bratje (...); (in) da bo bratstvo (...) postalo dnevna postavka poslovnega in geslo vladajočega človeka«¹.

Mahatma Gandhi je o sebi trdil: »Moje poslanstvo ni preprosto bratstvo indijskega človeka. (...) Vendar upam, da bom z udejanjanjem svobode Indije uresničil in razvil poslanstvo bratstva ljudi.«²

Vesoljno bratstvo je bilo projekt tudi ljudi, ki se niso navdihovali pri verskih navdihih. Sam projekt francoske revolucije ima v svojem geslu »svoboda, enakost in bratstvo«: če so namreč številne države pri osnovanju demokratičnih režimov uspele vsaj delno udejanjiti svobodo in enakost, pa ni bilo tako z bratstvom, ki so ga bolj oznanjali kot živeli.

Tisti pa, ki je v prvi vrsti razglašal vesoljno bratstvo in nam omogočil, da ga uresničimo, je bil Jezus. Ko nam je razodel Božje očetovstvo, je porušil zidove, ki ločijo »enake« od »drugačnih«, prijatelje od sovražnikov. In je vsakega človeka razrešil tisoč oblik podrejenosti in suženjstva, vseh krivičnih odnosov in tako povzročil pristno revolucijo na bivanjskem, kulturnem in političnem področju.

¹ MARTIN LUTHER KING, *Discorso della Vigilia di Natale 1967*, Atalanta, cit. in *Il fronte della coscienza*, Torino 1968.

² M.K. GANDHI, *Antichi come le montagne*, Milano 1970, p.162.

Poleg tega je veliko duhovnih tokov v teku stoletij poskusilo uresničiti to revolucijo. Pravo bratsko življenje so bile izredne sanje, drzen načrt, vztrajen program Frančiška Asiškega in njegovih prvih somišljenikov.³ Njegovo življenje je namreč izreden zgled bratstva, ki objema poleg vseh moških in žensk celotno vesoljstvo z bratom soncem, s sestro luno in z zvezdami.

Pripomoček, ki nam ga je Jezus podelil, da bi uresničili to vesoljno bratstvo, je ljubezen: velika ljubezen, nova ljubezen, ki se razlikuje od tiste, ki jo običajno poznamo. On je namreč na zemljo prenesel način, kako živijo ljubezen na nebu. Ta ljubezen zahteva, da ljubimo vse, torej ne samo sorodnike in prijatelje. Zahteva, da ljubimo simpatičnega in nesimpatičnega, sonarodnjaka in tujca, Evropejca in priseljenca, pripadnika svoji Cerkvi ali drugi, svojemu verstvu ali drugačnemu od našega. [...]

Ta ljubezen zahteva, da ljubimo tudi sovražnika, da mu odpustimo, če bi nam storil kaj hudega. [...] Ljubezen, o kateri govorim, je torej ljubezen, ki med ljudmi ne dela razlik in upošteva vse tiste, ki so konkretno poleg nas, a tudi tiste, [o katerih govorimo ali o katerih govorimo](#), tiste, katerim je namenjeno delo, ki ga opravljamo dan za dnem, tiste, o katerih beremo v časniku ali slišimo na televiziji. Kajti tako ljubi Bog Oče, ki pošilja sonce in dež vsem svojim otrokom, dobrim in hudobnim, pravičnim in krivičnim (prim. *Mt 5,45*).

Druga zahteva te ljubezni je, da *ljubimo prvi*. Ljubezen, ki jo je Jezus prinesel na zemljo, ni nesebična, ne pričakuje ljubezen drugega, temveč vedno začne prva, kakor je storil Jezus sam, ko je dal življenje za nas, ko smo bili še grešniki, torej nismo bili vredni ljubezni.

[...] Ljubezen, ki jo je prinesel Jezus, ni platonična, čustvena, v besedah, *je konkretna*. Zahteva, da pridemo do dejanj. In to je mogoče, če postajamo vse vsem: bolni z bolnikom, veseli z veselim, zaskrbljeni, brez gotovosti, lačni, ubogi z drugimi. In tako, da čutimo v sebi tisto, kar oni doživljajo, ter delujemo v skladu s tem.

[...] Ko to ljubezen živi več ljudi, postane *medsebojna*. In prav to Jezus poudarja v največji meri: »Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil« (Jn 13,34). Za to zapoved pravi, da je njegova in "nova".

V to medsebojno ljubezen niso poklicani samo posamezniki, temveč tudi skupine, gibanja, mesta, pokrajine, države ... Današnji čas zahteva namreč od Jezusovih učencev, da imajo "družbeno" zavest krščanstva. Bolj kot prej je nujno in potrebno, da ljubimo domovino drugega kakor lastno [...].

Ta ljubezen, katere popolnost je v medsebojnosti, kaže na možnosti v krščanstvu, ker pritegne na to zemljo *navzočnost Jezusa samega med nami možmi in ženami*. Ali ni morda rekel: »Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi« (*Mt 18,20*)? In ali ni ta njegova obljuba zagotovilo bratstva? Če je on, brat v najodličnejšem pomenu besede, z nami, kako se ne bi mogli imeti za brate in sestre drug drugemu?

[...] Naj Sveti Duh pomaga vsem nam, da ustvarjamo v svetu, kjer živimo, vedno večje dele bratstva, ko živimo ljubezen, ki nam jo je Jezus prinesel z neba. (ploskanje)

---

³ Cf card. R. Etchegaray, *Omelia in occasione del Giubileo della Famiglia francescana*, in «L'Osservatore Romano», 12 Alessandrarile 2000, p.8.

3. Akcije bratstva – prvi del

Alessandra: »Konkretna ljubezen, ki zahteva, da pridemo do dejanj in to je možno, če postajamo vse vsem«, je pravkar povedala Chiara.

To spletno povezavo smo želeli začeti z njo, kajti njene besede so prava "zvezda severnica" zgodb in novic, ki jih bomo videli danes. To so zgodbe, v katerih so si protagonisti "drznili skrbeti za" koga – kakor pravi geslo poti, ki so jo mladi iz Gibanja fokolarov letos začeli za vse: Dare to Care – in zbira vse, kar vsak posameznik naredi, da bi pomagal, podpiral, na novo zgradil.

Michele: »Kaj naj storim, da bi prišel do drugega? Kaj je potrebno v mojem mestu, v moji šoli v tem času pandemije?« Ti dve vprašanji so si zastavili v Teksasu, Braziliji in v Nemčiji protagonisti prvih treh kratkih zgodb.

Potem bomo šli v Nigerijo, vstopili bomo v življenje skupnosti Gibanja in odkrili, kaj dela, da bi odgovorila na probleme in bolečine svojih ljudi. Oglejmo si!

(glasba)

Clint Ressler, Texas City, Teksas v ZDA: Ko se je začela pandemija, sem hotel storiti kaj, da bi pomagal. Veliko ljudi je čutilo, da niso povezani, so nemočni, resnici na ljubo sem se tako počutil tudi jaz. Ljudje so bili zaprti doma in so se počutili osamljeni. Prišel sem na zamisel, da telesno vadbo povežem z obiskom ljudi iz moje župnije.

Prenesel sem sporočilo na družbena omrežja, povedal sem, da bom prišel s kolesom in jih obiskal doma. Diakon mi je pokazal aplikacijo na spletu, na katero sem naložil naslove in tako sem imel zemljevid svoje vsakodnevnih poti. Bilo je zabavno videti osuple ljudi, ko sem se pokazal na njihovih vratih v kratkih hlačah in s kolesom.

Kot župnik se nisem nikoli imel za misijonarja, ki hodi k ljudem, ampak so oni morali prihajati v župnijo. Ko pa sem začel obiskovati ljudi s kolesom, sem ugotovil, kako učinkovito je biti misijonar v svojem kraju.

Papež Frančišek je vse povabil, naj bomo učenci misijonarji in prepričan sem, da nam je pandemija to pomagala živeti. Nenadoma smo prešli od modela župnije, v kateri ljudje prihajajo k nam, v model župnije, ki gre naproti ljudem.

Vsak dan se v bližnjem srečam s samim Jezusom. Pogovarjamo se, molimo, se smejemo. Občasno naredimo selfie. Vidim, kako te preproste stvari krepijo vezi našega občestva s Kristusovim skrivnostnim telesom. Že samo to, da smo drug z drugim, čeprav z upoštevanjem medsebojne razdalje.

(glasba)

Marcia Sewaybricker, Sorocaba, Brazilija: Sva Marcia in Luiz, imava pet otrok. V tem času sva doma z mlajšo hčerko Gabrielo. Pandemija je hudo prizadela Brazilijo in še bolj prihajajo do izraza že predhodno obstoječe neenakosti. Imamo majhno podjetje, izdelujemo sladice in domači kruh. Ker se zavedamo, da imajo mnogi težave, je prišel Luiz na zamisel, da pripravi kruh in ga podari tem družinam. Ker nimamo dovolj denarja za velike količine, sva podelila to zamisel s skupino whatsapp. Odgovor je bil neverjeten!

Luiz Sewaybricker, Sorocaba, Brazilija: Obrnili smo se na ustanove, ki imajo stike z družinami v težavah. V neki župniji so nam povedali: ko so odšli na domove in povedali ljudem, kako preprečiti, da se ne bi nalezli, so odkrili, da mnogi nimajo mila in še manj mask, da bi se zaščitili. Gabriela je delala z mano v pekarni, poleg tega se je ponudila, da pripravi milo iz rabljenega kuhinjskega olja. Moja žena Marcia je začela šivati maske, tako smo poleg kruha podarili tudi milo in maske.

Gabriela Sewaybricker, Sorocaba, Brazilija: Pekarna solidarnosti se ne ustavlja. Imamo težave in nasprotovanja, toda Bog vedno točno ob pravem času poseže vmes z neverjetnimi rešitvami. Do zdaj smo spekli 2.200 hlebov, pripravili 1.900 mil in 900 mask. Sodelujemo z enajstimi ustanovami, ki skrbijo za več kot 250 družin, dodatno brezdomce in otroke iz druge ustanove.

Marcia Sewaybricker, Sorocaba, Brazilija: Izkušamo to: ko imamo sami velike težave, lahko še vedno naredimo kaj za druge. Dovolj je začeti. Potem smo, kot je nekdo rekel, veter, ki ustvarja valove solidarnostne ljubezni.

(glasba)

Napis: Ulrike Comes, Solingen, Nemčija: Sem Ulrike. Učim matematiko in fiziko v srednji šoli v Solingenu v Nemčiji. Tik pred velikonočnimi prazniki so se nenadoma šole zaprle. Nihče ni bil na to pripravljen in takoj je bilo jasno, da je potrebna velika ustvarjalnost. Edina med učitelji sem poznala platformo zoom. Tako sem počasi začela učiti preko spleta, pomagala več sodelavcem, da so začeli tudi sami.

Na začetku smo pošiljali delovne sheme preko elektronske pošte, a hitro smo razumeli, da je to premalo, posebej za tiste, ki imajo težave pri učenju. Tako sem doma pripravila video posnetke z razlago nalog in matematičnih obrazcev. Šla sem tudi v šolo in posnela preizkuse iz fizike ter jih podelila preko spleta.

Za mnoge družine je bilo zaprtje šol veliko breme, posebej za tiste z več otroki. Da bi pomagali staršem, smo se srečevali na spletu po skupinah s tremi ali štirimi dijaki vsaj dvakrat na teden, da bi se z njimi pogovarjali in obravnavali naloge.

Ker v šoli običajno ni dovolj časa za pogovor, je bila zame nova izkušnja, ker sem lahko bila tako blizu svojim dijakom.

Kljub vsemu negativnemu zaradi pandemije sem osebno našla tudi pozitivne vidike. Zame je nenehen izziv opustiti moje navade in gotovosti in biti na razpolago drugim z ustvarjalno ljubeznijo: odkrivam pa, da je vse to tudi vir veselja.

(glasba)

4. Drzniti si skrbeti za: v Nigeriji

(glasba)

Spiker: V Nigeriji – in povsod po svetu – so ljudje, ki verjamejo v moč Božje ljubezni v družbi. Delajo za skupno dobro, so "aktivni državljanji".

Pogumno skrbijo za druge!

Josephine Madu, Casa Alba, Expert in Batik Designs: Črno je drzno, črno je lepo. Ni samo barva, je naravnost! Ko ga pravilno uporabljamo, z ljubeznijo, poudarja druge barve in te zasijejo in izžarevajo.

(glasba in napis: Abuja, Nigerija)

Spiker: Ponudbe za delo v mednarodnem računalniškem svetu temu mlademu človeku iz Nigerije niso preprečile, da si ne bi prizadeval za izboljšanje stanja v svoji državi.

Samuel Robert Kwasaki MD, SCL Nigeria & CEO, Be The Help Foundation: Nigerija ima več kot 200 milijonov prebivalcev. Zato je treba razmišljati o zadostni prehrani in zato o poljedelstvu. Najprej povečati plačo obdelovalcev zemlje, kmetov. Ne uspemo pomagati vsem, a to poskušamo vsakič z eno vasjo. [okolje]

Ponudili so mi druge službe, toda moje srce je tu. Od začetka je bil naš cilj, da pomagamo ljudem iz revščine na vse mogoče načine. Ta kraj je lahko oporna točka za prihodnost: od pragozda do modela, ki si ga ljudje lahko ogledajo in se naučijo, kako obdelovati njive na učinkovit in trajnosten način.

(glasba in napis: Onitsa, Nigerija)

Spiker: Gremo na jugovzhod v bližino velikega mestnega trga v Onitshi. Kot v vsakem mestu imajo nekateri težave. Nekdo pa ve, kako to spremeniti.

Regina Amede Akudu "Mama Regina" Founder, Crown of Thorns Soup Kitchen, Onitsha: Sanjam svet, ki bo težil k popolnosti, v katerem bo enaka delitev vseh bogastev, ki jih je vsemogočni Bog podaril. Tako bo imel vsak to, kar potrebuje.

Clara Osemenam Collaborator, Crown of Thorns Soup Kitchen: Mama Regina goreče ljubi revne, predvsem berače. Tako si prizadeva, da jim preskrbi hrano. Začeli smo s kakimi petdesetimi ljudmi. Zdaj dajemo hrano okoli tristo ljudem v okolici Onitsh.

Mama Regina poskrbi za denar. Jaz pomagam zastopnik pripravljati hrano in druge skupine pomagajo pri delitvi hrane. Če bi računali samo na vlado, po mojem ne bi prišli do teh revnih ljudi na ulicah. Zato moramo iti ven, se srečati z njimi in jim pomagati na vse mogoče načine, čeprav skromne!

Regina Amede Akudu, Founder, Crown of Thorns Soup Kitchen, Onitsha: Glej, kako so ljudje lačni! Zlasti v času pandemije. Očitno je, da je treba nadaljevati. Prepričana sem: ko Bog kaj navdihne, to podpira. Ta pobuda se na neverjeten način nadaljuje. Rada bi, da bi ti otroci zapustili ulico in obiskovali šolo. Potem so ljudje, ki prosijo miloščino: rada bi, da bi se tisti, ki to lahko, izučili kake obrti, ne bi bili več na ulici in bi naredili nekaj za sebe in ne beračili.

Joseph Johnson Osayande Supporter, Crown of Thorns Soup Kitchen: Največja lekcija življenja je, da ne smemo NIKOLI nikogar podcenjevati, kajti otrok v naročju tistega berača bi lahko postal predsednik te države. (glasba)

Spiker: V Onitshi mladi delajo za boljše in bolj trajnostno prihodnost v "Casa Alba Batik – Centru za učenje šivanja".

Chinasa Blessing Okafor Casa Alba trainee: V Casa Alba delam skoraj dve leti in zame je resnično izredna izkušnja tako duhovno kot strokovno. Delo tukaj mi daje veliko moč in pogum, da postanem to, kar si nikoli nisem mislila, da bom lahko. Veliko je oddelkov:

barvanje, vezanje, vnašanje voska in šivanje. Naučile smo se šivati in jaz znam pripraviti popolno narisano obleko. Ko boste videli, vam bo všeč!

(glasba)

Roseline Chigozie Onuorah Fashion Designer: Začenjam svojo kariero v modi z novimi modeli. Hotela sem priti v Caso Albo, tu sem se naučila osnov za poučevanje. Veš, v modi se vsak dan učimo!

Napis: 25. obletnica Doma Alba (okolje)

Spiker: Praznujemo 25 let aktivnosti!

(okolje, glasba in napis: Abuja, Nigerija)

Ta arhitektka načrtuje vile v federalni prestolnici Abuja.

Nikoli pa ne bo pozabila vdov svojega rojstnega kraja blizu Josu.

Chundung [Tutu] Gyang Architect and Founder of the Jos Acha project: Odraščala sem v Josu, zelo mirnem kraju. Nismo se poznali med seboj in za nas to ni bilo zelo pomembno. Toda s sedanjo krizo, ko smo izolirani in nimamo več zaupanja vase, je veliko ljudi v potrebi in zelo obupanih. Ljudje trpijo. Kriza je prinesla veliko umorov, zlasti moških, zato morajo ženske same poskrbeti za preživetje. Pomislila sem, da bi lahko kaj malega naredila kot pomoč.

Delphine Asu, Broadcaster and Content Creator: Lahko bi bila samo druga mestna žena, ki pride obiskat vas in odide, a ti si naredila korak naprej ...

Chundung: Vrnila sem se v svojo skupnost v Jos, kjer pridelujejo žito. S pomočjo mame, ki je že mrtva, sem začela projekt obdelave Acha za ustvarjanje delovnih mest in reševanje problemov revščine. Pomislila sem: Večina teh žena, ki so izgubile moške in delajo večinoma samo za svoje preživetje: zakaj jih ne bi pritegnili v predelavo žita, ki ga pridelajo in ga ljudje potrebujejo?

Življenje ni preprosto. Vedno je polno sprememb. Prej sem imela starše in nenadoma jih nimam več in prav nekatere od teh žena so me prišle tolažiti, ko sem to potrebovala.

Delphine: Občasno, posebej v državi v razvoju, kakršna je Nigerija, se sprašujemo: Bomo kdaj uspeli? Bomo uspeli? V redu, rastemo, imamo voditelje, ki skrbijo za ljudi. Kako naj bomo državljani, državljani "z ljubeznijo" v srcu?

Chundung: Kot Nigerijci imamo v deželi, ki je zelo raznolika, vse razloge, da ne bi bili zedinjeni. Hkrati pa je v naši različnosti naša edinost. Zato moramo sprejemati vse, neodvisno od tega, kakšni so in od kod prihajajo. In to, česar nočemo, da bi ljudje storili nam, tudi mi ne smemo storiti njim.

Delphine: Zlato pravilo.

Chundung: Da, zlato pravilo. Spomniti se moramo, da smo odgovorni. Vsi smo na zemlji z nekim namenom. Morda bi res morali gledati obličje Boga: kaj bi morali narediti? Lahko imamo svoje zamisli, a morda to ni tisto, kar hoče Bog za nas.

Delphine: Hočeš reči: Kaj hoče Bog za nas kot državo?

Chundung: Za nas kot posameznike. Kajti posamezniki sestavljajo državo.

Če vsak dela prav, kolektivno delamo dobro. Če pa kdo slabo ravna, vsa skupnost dela narobe. Zato moramo začeti pri sebi.

Ada: Povej to iz srca!

Benjamin: Ah, dvigni glas o "drzniti si skrbeti za" v Nigeriji! (glasba)

Alessandra: Zelo se zahvaljujem za prispevke, ki ste nam jih poslali! Res ste nam prikazali življenje skupnosti. Posebej se zahvaljujemo Anne, Delphine in vsem, ki so pripravili prispevek v Nigeriji; Luizu, Gabrieli in Marciji iz Brazilije ter Ulriki iz Nemčije, patru Clintu iz Teksasa!

5. Italija: Center za sprejem in solidarnost iz Ascoli Picena (PAS)

Zdaj gremo bližje, v Ascoli Piceno v srednji Italiji. Spoznali bomo PAS, to pomeni "Center za sprejem in solidarnost", mrežo združenj, ki odgovarjajo na probleme svojega mesta.

(glasba in napis: Ascoli Piceno, Italija)

Lorenzo Russo, spletna povezava: Smo v Ascoli Piceno, izjemnem mestu, biseru dežele Marke v srednji Italiji. To je mesto z največ spomeniki: tu so stolpi, zvoniki, palače, v celoti oblečene v marmor travertin. In vendar vlada za temi zidovi huda socialna stiska. To so zaznali prostovoljci združenja PAS, ki se vsak dan darujejo in pomagajo tistim, ki so v težavah.

(glasba)

Pino Felicetti, predsednik Centra za sprejem in solidarnost: Združenje PAS je nastalo iz mreže. Leta 2015 smo povabili k nam Vero Araujo, ki je imela seminar, konferenca z naslovom "Ljubezen premaga revščino". Rekla je: »Po mojem je tu možno pripraviti lepo mrežo v prid tistim, ki so v socialnih težavah.« In to so bile preroške besede.

Carla Meletti, prostovoljka Centra za sprejem in solidarnost: Naše življenje se je začelo prav s tem, da smo se učili, kako se spoznati in spoštovati, vrednotiti izkušnje in strokovnost vsake osebe, posebej tistih, ki več časa in bolje od nas delajo na ozemlju in poskušajo najti odgovor na revščino.

Pino Felicetti: Danes imamo sedemnajst združenj. Od začetka smo rekli: Hočemo se povezati, da bi skupaj naredili več, kot bi lahko naredil vsak posamezno. Tako se ustvarja dodatna vrednost zaradi odnosa med nami.

Carla Meletti: Kateri je naš osnovni prispevek? Da znamo povezati osebe in to izkušnjo smo pridobili iz karizme edinosti. Iz prve skupine nekaj združenj nas danes sedemnajst dela na tem mestu, ki nam ga je dala na razpolago škofija z osnovnim prispevkom hranilnice iz Ascolija, saj sta obe razumeli vrednost te resničnosti.

Pino Felicetti, predsednik PAS: Nekega jutra je prišel klošar, eden od tistih, ki noče pomoči. Jokal je, ker so ga zelo boleli zobje. Takoj smo ga sprejeli. Njegovo stanje se je izboljšalo in je ozdravel. Dan zatem je prišel zelo zadovoljen k nam in se nam zahvalil. Zdaj nas obiskuje

in je deležen naših uslug. Hočem reči, da je ljubezen osebna, za vsakega, torej moramo presoditi, odvisno od osebe in dejanskih potreb.

Cesidio Baligioni, prostovoljec PAS: Danes kuhamo: najprej testenine s paradižnikovo omako, priloga z bučkami in krompirjem, zatem panceroți. Včeraj smo pripravili 65 kosil, zato se pripravljamo na isto število, saj predpostavljamo, da bodo prišli vsi, lahko pa je kdo več ali manj. Vedno pa imamo pripravljen še en lonec, če bi bilo treba dodati.

Barbara D'Erasmus, prostovoljka PAS: Ko sem odkrila to združenje, sem pomislila: No, narediti moram kaj s svojimi še majhnimi otroki. Zato je bilo lepo, ker sem prišla v združenje februarja in marca se je začela stvar s Covidom in karanteno. Bili smo seveda tukaj, odgovorno, z vsemi zaščitami, a je šlo v redu. Pripravljali smo več kot 80 obrokov na dan, zato tega nismo mogli prekiniti, morali smo s tem nadaljevati.

Po mojem je nastanek PAS-a nekaj fantastičnega, ker so bila vsa ta združenja, a vsako je delalo po svoje. Skupaj pa se je razvilo izjemno služenje, ker se povezujemo, združujemo sile in vemo, da je eno delati sami in eno delati skupaj: naredimo veliko, veliko več.

Pino Felicetti, predsednik PAS-a: Za nas je to pot do zedinjenega sveta v delčku ozemlja, seveda: košček bratstva na ozemlju. In zamisel, da zedinjenega sveta ne ustvarjamo sami, ampak smo samo ... nekako ga pomagamo ustvarjati, smo samo varuhi zedinjenega sveta, nekako ga spodbujamo.

(glasba)

Michele: Znova smo v neposrednem prenosu. Zelo se zahvaljujemo Pinu Felicettiju in vsem sodelavcem PAS-a v Ascoliju za izredno delo, ki ga opravljajo. Kdor bi želel vedeti kaj več, lahko obiše spletno stran Centra za sprejem in solidarnost. Povezava je: www.pas-ap.it

6. Gen Verde in Gen Rosso

Alessandra: Smo na pol poti po svetu, ki se ga je v celoti dotaknila pandemija, pandemija je spremenila življenje vseh, tudi ljudi iz sveta spektaklov, torej tudi naša, Gen Verde in Gen Rossa. Ustaviti smo morali narodne in mednarodne turneje. Vprašali smo se, kako naprej. Izmislili smo si vse mogoče, da bi bili blizu našemu občinstvu.

Michele: Da, Alessandra! Karantena je bila težko obdobje, a nismo se ustavili. Trudili smo se biti blizu drugim z našimi pesmimi, prenosi v živo. Posebej se spominjam našega prijatelja iz severa Italije, ki nam je pisal takoj, ko je prišel iz bolnišnice. Nekaj časa je bil v smrtni nevarnosti. Ko je bil pod respiratorjem, je spremljal naše prenose in to mu je dajalo moči, da se je boril!

Živeti za druge in ustvarjati bratstvo je namreč del poslanstva Gen Rossa, v katerem je danes 22 oseb iz 11 držav.

Zdaj bi vam rad pokazal nekaj odlomkov iz naše zadnje pesmi "*Shock of the World*". Govori o potrebi, da skrbimo za stvarstvo in da s konkretnimi akcijami rešujemo naravo in delamo za dobro človeštva.

(odlomek pesmi Gen Rossa)

Alessandra: Hvala, Michele, hvala Gen Rossu za to pesem, ki nas opogumlja pri osebnih izbirah za reševanje Zemlje.

Tudi za nas iz Gen Verde je bil čas karantene čisto poseben. Bil je marec in bile smo na turneji v Španiji. Na hitro smo se morale vrniti. Italija je bila sredi karantene. Lahko si predstavljate negotovost zaradi novic, ki so prihajale od naših družin, saj nas je 19 iz 14 držav. V najtežjih mesecih smo se srečale s številnimi ljudmi in mladimi, seveda preko telefona, zooma, neposrednega prenosa. To je bil čas velikega ustvarjanja prav zato, da bi prišle do čim več ljudi, napisale smo nove pesmi.

Pokazale vam bomo delček naše pesmi z naslovom "Vincencijeva pesem – Si meni storil". Prvič naj bi jo zapele v New Yorku na prvem koncertu turneje po ZDA. Smo pa jo samo predstavile. Pesem je nastala v nekajletnem sodelovanju z Vincencijevo družino in osvetljuje nekatere skupne točke med Chiarino karizmo in karizmo svetega Vincencija Pavelskega. Pesem vabi, naj gledamo Jezusa v drugem, naj skrbimo za drugega brez razlikovanja.

(odlomek pesmi Gen Verde)

Michele: Hvala, Ale, hvala, Gen Verde, za to pesem, ki nas spominja, naj nikoli ne pozabimo na revne, na tistega, ki nas najbolj potrebuje.

Alessandra: Nikoli nismo tako zelo čutile, da naša umetniška poklicanost nosi v sebi veliko družbeno odgovornost. Hvala za vaše poslušanje. Čutimo vašo veliko podporo!

Michele: Kot vidite iz grafičnega zapisa, nas lahko spremljate in tako ne izgubite novosti, so tu vse družbene mreže, na katerih smo prisotni. Najdete nas tudi na vseh glasbenih platformah. Ostani na zvezi!

7. Akcije za bratstvo – drugi del

Alessandra: Občasno se zdi, da je zlo glasnejše, da je močnejše od dobrega. Toda dobro obstaja, kakor bomo videli v kratkih prispevkih. Dovolj je samo pogum za začetek.

Michele: Ti prispevki govorijo o pogumu. Videli bomo tri kratke zgodbe iz Braziliije, Avstralije in Vietnama.

Z velikim veseljem smo 11. avgusta praznovali sto let Danila Zanzucchija. Z ženo Anna Mario sta bila več kot štirideset let odgovorna za gibanje Novih družin. Obiskali smo ju na njenem domu v Grottaferrati.

Najprej pa si oglejmo tri kratke zgodbe.

(glasba)

Rita Bersch, Porto Alegre, Brazilija: Sem fizioterapevtka in delam na področju pomožne tehnologije. Ta zajema znanje, ki pomaga invalidnim ljudem pri dnevni aktivnosti, kot je prehrana, higiena, premikanje in tudi komunikacija.

Zaradi koronavirusa prihajajo v bolnišnico ljudje s težkimi dihalnimi problemi in zato s problemi komunikacije.

V tej težki lokalni in globalni situaciji smo s skupino prijateljev podelili naše znanje, da bi lahko pomagali, ko postane govor nemogoč. Praktično pripravljamo tablice za alternativno komunikacijo, to so preprosti načini, kakršen je ta: preproste risbe, od katerih lahko bolnik izbere eno in tako izrazi, kaj želi. Ko na primer pokaže tole, lahko pove: »Nimam zraka«, »Boli me«, »Slabo mi je«, »Utrujen sem« ali »Strah me je«.

V drugi skupini so prošnje in vprašanja: »Potrebujem pomoč«, »Pokliči zdravnika«, »Pokliči mojo družino«, »Kako je z mano?« Ker bolnik ne more uporabljati slovarja, smo pripravili črke, s katerimi lahko napiše besedo, ki bi jo rad izrazil. Tudi narisano človeško telo. Ko pokaže na simptom ali bolečino, lahko pokaže, kje v telesu se to pojavlja in kako močna je bolečina.

Ker je ta epidemija globalna in bi to lahko pomagalo ljudem po vsem svetu, smo prevedli v več jezikov: kitajskega, španskega, portugalskega s Portugalske, francoskega, angleškega, nemškega ... Vsi imajo dostop do arhivov gradiva, lahko ga natisnejo, klasificirajo in ponudijo zdravstveni službi svojega kraja. Zelo smo zadovoljni, ko izvemo, da to uporabljajo v številnih bolnišnicah, zdravstvenih domovih in ambulantah po vsej Braziliji. Izvedeli smo, da se tako spreminja in je bolj kakovosten odnos med bolnikom in zdravstvenim osebjem, saj s tem preprostim načinom lahko vzpostavijo nov način komunikacije in poskrbijo za primerno oskrbo. In pri bolnikih olajšanje, saj stiska in napetost, da ne morejo komunicirati, nista več tako močni.

(glasba)

Vince Fazio, Melbourne, Avstralija: Na začetku pandemije smo prejeli elektronsko pošto naše župnije, v kateri so prosili, naj okrepimo stike z najstarejšimi župljani, da bi čutili, da so še vezani na župnijo, za katero so mnogi dali veliko svojega življenja.

Bil sem zelo zadovoljen in vsako soboto sem vzpostavljajal stik s temi osebami. Imel sem seznam dvanajstih oseb, ki sem jih redno klical. Nobenega od njih nisem poznal in tudi oni mene ne, zato so bili prvi pogovori zelo kratki, malo globoki, saj se niso počutili dobro.

Sčasoma pa so se stvari popolnoma spremenile. Vedno bolj smo se povezovali, izkušali smo pravi duh družine. Komaj čakajo moj klic ob sobotah dopoldne in če se mi zgodi, da kasnim, so v skrbeh zaradi mene.

Z vami bi rad podelil izkušnjo gospe, ki zaradi poslabšanja svojega stanja trpi zaradi hudih bolečin. To zaznavam iz njenega glasu, ko odgovori na moj klic. Zato se najprej prepričam, da je zaradi mojega pogovora bolj sproščena in v miru. Pogosto ji rečem, da nas Bog zelo ljubi in da lahko skupaj napredujemo. To jo pomiri in lahko bolj sproščeno nadaljujeva s pogovorom.

Vsi komaj čakamo, da se bomo lahko videli v živo in se bolje spoznali ter ustvarjali družino tam, kjer smo.

(glasba)

Win, Ho Ši Ming, Vietnam: Živjo, sem Win iz Vietnama. Tukaj sem s svojo družino in rad bi vam povedal svojo izkušnjo.

Poleti sem prejel denar od prijatelja. Namenjen je bil hrani za lačne otroke nekaterih narodnostnih manjšin na planoti, za katere z mojo družino in prijatelji pripravljamo aktivnosti.

To naredimo vsakič, ko potujemo v moj rojstni kraj na počitnice. Osrečuje me, ko jih vidim srečne!

Z očetom smo hoteli enako narediti tudi to poletje. Ko sem pregledal stroške za pomoč približno dvesto otrokom, sem razumel, da denarja ni bilo dovolj.

Potem sem se spomnil, da sem prejel nekaj denarja od svojih staršev, ker sem imel v šoli dobre ocene. Moj oče me je vprašal, če sem zadovoljen s tem denarjem in pritrtil sem. Potem mi je svetoval: »Zakaj ne podeliš svoje sreče z drugimi otroki?«

Na začetku sem pomislil, da bi lahko s tem denarjem kupil veliko dobrih reči. Potem sem razumel, da mi Jezus pravi: Če daš, boš prejel še več v zameno. Zato sem se odločil podariti ta denar in tako dopolniti manjkajočo vsoto.

S pomočjo strica duhovnika smo neko nedeljo po maši uspeli razdeliti vsem tem otrokom dobro malico. Bila je tudi priložnost, da smo poskrbeli za okolje, ker smo pravilno ločevali odpadke. Vsi so pozorno sodelovali in bili so srečni.

Všeč bi mi bilo delati tako tudi v prihodnje. Sreča, ki sem jo izkusil, je bila res stokratno, ki mi ga je dal Jezus v zameno za to, kar sem daroval.

Hvala!

(glasba)

8. Pogum! Sto let Danila Zanzucchija

Danilo: Sem dopolnil sto let?

Anna Maria: Ah, zdi se mi, da je tako!

Danilo: Sto let? Je to mogoče?

Anna Maria: Mogoče!

Danilo: Mogoče, mogoče ... Naj živi!

Anna Maria: Na zdravje!

Spiker: Danilo Zanzucchi in žena Anna Maria sta bila med prvimi družinami, ki so spoznale Gibanje v petdesetih letih.

Napis: Anna Maria in Danilo Zanzucchi

Danilo: Vedno sem imel zaupanje do Anne Marie in ona mi je vedno zaupala, tudi ko sem naredil kaj narobe. [...] Vendar je res, res sva se imela rada. Sporočilo, ki bi ga rada pustila našim otrokom, sorodnikom, ljudem, ki naju poznajo, je to: imejte se radi, kajti dobro ostane tudi onkraj, tudi v nebesih, tudi v nebesih ostane. In ko bomo tam, bomo zadovoljni, ker smo se imeli radi.

(glasba)

Spiker: Ob njegovih stotih letih se je zgrnila iz vsega sveta nanj ljubezen in hvaležnost številnih družin tudi preko praznovanja s prenosom v živo.

In potem voščilo papeža Frančiška, predsednice in sopredsednika Gibanja, župana kraja Grottaferrate, ki slavi s tem meščanom, ki je prišel v Castelli Romani pred nekaj desetletji iz severne Italije, kjer se je rodil. (glasba)

Danilo je preživel vojno, dvakrat se je čudežno rešil pred smrtjo. Te izkušnje so v njem pustile veliko ljubezen do življenja.

Napis: Rocca di Papa, 1. oktobra 2004

Danilo: *Bila je pomlad leta 1950, bil sem mlad inženir in v Milanu naj bi začel prakso z gradnjo. Prehranjeval sem se v restavraciji, ki se je imenovala "Cardinal Ferrari", tam sem opazal skupino mladih, ki so se zbirali.*

Nekega večera je eden izmed njih sedel blizu mize, kjer sem vedno sedel jaz. Bilo je ob sedmih zvečer, hotel sem iti hitro spat, ker sem bil zelo utrujen zaradi dela na gradbišču. Ta oseba je bil Guglielmo Boselli, in mi je rekel: »Zanzucchi, danes zvečer pride iz Trenta gospodična, ki bo povedala novo izkušnjo, bi prišel?«

Iz vljudnosti sem rekel: »Pridem!« in sem šel poslušat. Gospodična je bila Ginetta Calliari in je tej skupini fantov pripovedovala zgodbo Gibanja prvih časov.

V duhu je ostalo močno vtisnjeno to, da je treba Boga ljubiti z vsem srcem, z vso dušo, z vsemi močmi. (glasba)

Spiker: Čez nekaj časa se je poročil z Anna Mario. Ko sta poglobljala karizmo edinosti, sta razumela, da ju Bog kliče, naj se mu podarita kot poročena fokolarina. Ta pot je v Cerkev prinašala veliko novosti.

Napis: Rocca di Papa, 18. aprila 2011

Danilo: *Leta 1962 je Cerkev odobrila gibanje, Sveti uficij ga je po dolgem preučevanju odobril, a mi – poročeni fokolarini v to nismo bili zajeti.*

Chiara je zadolžila Igina Giordanija, Spartaca Lucarinija in mene naj predstavimo naše stanje tistemu, ki je za nas predstavljal Cerkev. Ta pater kapucin nas je dobrohotno poslušal in na koncu nam je rekel: »Razumem vaša hotenja, toda vključitev poročenih v redovno skupnost, kakor je fokolar, ni možna in ne morem storiti ničesar!« Vrnili smo se h Chiari kot pretepeni psi z repom med nogami. In Chiara nas je videla, se nasmehnila in rekla: »Vaš poklic je zapisan v nebesih, ne v členih kanonskega prava!« Po dveh letih se je spremenil zakonik cerkvenega prava in v polni meri smo vstopili v fokolar. (ploskanje in glasba)

Spiker: Danilo je nadaljeval svojo kariero: cenjen inženir, občinski svetnik, deloval je v krajevni Cerkvi, a ko ga je Chiara Lubich prosila, da bi se preselil v Castelli Romani, da bi delal za gradnjo novega centra Gibanja, sta z Anna Mario sprejela brez omahovanja.

Delal je tudi v Città Nuova kot postavljalec revije.

Danilo: *Po desetih letih, ko sem delal v reviji Città Nuova, naju je Chiara poklicala, da sva bolj neposredno delala za družine. Tudi to je bila izjemna izkušnja, saj sva potovala po svetu, spoznala družine na vseh celinah, vse njihove okoliščine. Na vsakem potovanju sva imela vtis, da sva kjer koli po svetu doma, kajti družina, ki jo je Chiara ustvarila, je vesoljna družina.*

Spiker: Danilo goji veliko ljubezen do risanja, slikanja.

Napis: Rocca di Papa, 13. februarja 2017

Danilo: *To sem podedoval po mami.*

Chiara je odkrila v meni to umetniško naravnost in mi je zato zaupala odnos Ideala z ljudmi iz sveta umetnosti. (glasba)

To je priložnost za pozdrav, sporočilo vsem, ki so bili deležni najine pustolovščine. Pogum, vedno pogum, vedno, vedno pogum! Kajti ko pridemo do konca življenja, nas bo vprašal: Si imel pogum? Če bomo odgovorili pritrdilno, bomo srečni!

Glasba in napis: Pogum vsem iz spletne povezave!

Alessandra: Hvala Danilu in Anna Marii, hvala za vaju pogum, ki nas spodbuja, naj nikoli ne popustimo!

Hvala tudi Riti Bersch iz Brazilije, Vinceu Faziu iz Avstralije in družini Nguyen iz Ho Ši Minga, da so nam povedali svoje zgodbe.

9. Televizijski film o Chiari Lubich: intervju s Saveriom D'Ercole

Verjetno že mnogi veste, že nekaj mesecev snemajo film za italijansko televizijo o Chiari Lubich. Prav gotovo ste si mnogi – prav tako jaz – zastavili več vprašanj o filmu. Na primer: Kdo ga pripravlja? Zajame celo Chiarino življenje ali samo nekaj let? Je to dokumentarni film ali ne? Da bi odgovorili na številna od teh vprašanj, smo obiskali Saveria D'Ercole, umetniškega producenta Casanova Multimedia, ki je z Rai Fiction ustvarila ta televizijski film o Chiari.

Okolje, glasba in napis: Rim – Italija

Stefania Tanesini, spletna povezava: *Casanova Multimedia* je kinematografska produkcijska hiša, ki skupaj z *Rai Fiction*, državno italijansko televizijo, pripravlja *televizijski film* o Chiari Lubich, ustanoviteljici Gibanja fokolarov.

Glas v ozadju: Movimento! Azione!

Stefania: Pravkar se je končalo snemanje v tridentinski pokrajini, Rimu in okolici in čakamo na datum, ko bo film predvajan na Rai Uno, prvem programu Rai.

Saverio D'Ercole je ustvarjalni producent *Casanova Multimedia*. Njegovo delo je v tem, da z umetniškega zornega kota spremlja ves potek filma od zasnove do predvajanja. Posebej je pozoren na zgodovinsko točnost.

Stefania: Saverio, to delo opravljaš 24 let. Če se ne motim, si skrbel za kakih štirideset kinematografskih in televizijskih projektov. Nekaj produkcij je bilo zelo pomembnih, kot na primer *Coco Chanel*, *Vojna in mir*, *Janez Pavel II*. Film o Chiari Lubich je zate poseben.

Saverio D'Ercole, umetniški producent Casanova Multimedia: Chiarin ideal sem spoznal, ko sem imel enajst let. Zato je to praktično vse življenje. Od začetka, ko sem slišal pripoved, da se vse ruši, kakor je Chiara pogosto pripovedovala, sem si vedno predstavljal to zgodbo: upal sem, da bom to videl uresničeno. Uresničile so se sanje, da sem bil pri nastanku filma take vrste.

(glasba)

Nekdanja direktorica Rai Fiction Tinny Andreatta je pred nekaj leti izjavila, da bi rada pripovedovala zgodbe velikih italijanskih žena, tudi iz preteklosti. Takrat smo nekateri pomislili, da je nastopil pravi čas, da bi predlagali Chiarin lik. Zahvaliti se moram tudi Nicoli

Claudio, direktorju uprave Rai, in Fabriziju Zappi, šefu strukture Rai, ker so takoj sprejeli zamisel za ta projekt. Skupaj smo se pripravljali tri leta. Posebej se moram zahvaliti tudi producentu Lucu Barbareschi iz Casanove Elisea Fiction, ker je odločilno vplival, čeprav je film imel velike ekonomske težave, da smo lahko s pripravo nadaljevali, saj je jasno povedal: »Zaradi vsebin, ki jih film predstavlja«.

Stefania: Strniti kompleksen lik, kakršen je lik Chiare Lubich, v dolžino ure in pol prav gotovo ni bilo enostavno. Predstavljam si, da ste morali izbirati in to ni bilo preprosto. Kaj vas je vodilo pri izbiri, kaj povedati o Chiari Lubich?

Saverio: Izbrati gradivo in razumeti, kako to vnesti v 90, 100 minut filma je bilo zelo težko. Seveda so pri tem imeli glavno besedo avtorji in sicer Giacomo Campiotti – ki je tudi izjemen režiser –, Luisa Cotta Ramosino in Lea Tafuri, pridružil se jim je Francesco Arlanch.

Zelo težko nam je uspelo ustvariti zgodbo. Tveganje je bilo, da bi imeli dolg seznam dogodkov, ne pa zgodbe. Počasi, počasi smo omejevali pripoved. Razumeli smo, da je bilo srčika verjetno zgodba v štiridesetih letih. Zato smo – po eni strani s težkim srcem – določili, da govorimo samo o teh letih; pripovedni okvir je v petdesetih letih, ko je bila Chiara pod sodbo Svetega ufičija. Toda bistvo zgodbe, 80% je v Trentu v letih od 1943 do 1946.

Ker je to seveda film in ne dokumentarni film – rad bi, da je to zelo jasno, ker sicer pričakovanja niso v skladu s filmom –, film prinaša s seboj tudi domišljijo, da bi uspeli ustvariti navdušujočo zgodbo. Mi smo se trudili ohranjati resnično pripoved, uporabili smo stebre iz Chiarine zgodbe.

(glasba)

Stefania: Chiaro Lubich je igrala znana italijanska igralka Cristiana Capotondi, ki se je potopila v lik, kakor smo prej povedali, kompleksen, dolgo življenje, kakršno je Chiarino. Kakšna Chiara se izriše iz tega filma?

Saverio: Najprej je treba pojasniti tole: po mojem je to Chiara Giacom Campiottija, avtorja, soavtorja in režiserja, ter Cristiane Capotondi.

To je zelo pomembno, saj nihče od njiju prej ni poznal Gibanja; vedela sta samo tako na splošno, ne poglobljeno. Zato sta se od zunaj – in to je zelo zanimivo - približala Chiari. Vsak je to storil s sebi lastno profesionalnostjo, s svojim talentom. Srečanje med umetniško razsežnostjo Giacom kot soavtorja in režiserja, ter Cristiane kot igralka, je po mojem oživilo izjemno Chiaro.

Zdi se mi prav in pošteno, da postavimo ob stran podobo, ki jo ima vsak izmed nas o Chiari, posebej tisti, ki so jo spoznali, kot velja zame, in se usmerimo v to razsežnost, v to umetniško srečanje, ki je v poštenosti, iskrenosti in globini Giacom in Cristiane.

Stefania: Še zadnje vprašanje, Saverio, ki ti ga verjetno zastavljajo mnogi: kdaj bo film predvajan in ali bo to samo v Italiji ali tudi v tujini.

Saverio: Predpostavljam, da bo predvajan v prvih mesecih leta 2021. Morebitna distribucija po svetu: mi bi bili seveda s tem zelo zadovoljni, a to je odvisno od predlogov za nakup za distribucijo po svetu.

Stefania Tanesini: Hvala, Saverio! Vse najboljše, hvala in smo na vezi.

Saverio: Vsekakor! (glasba)

10. Upanje za Libanon

Michele: Chiarina zgodba se je začela pred mnogimi leti pod bombami druge svetovne vojne, a tudi danes imamo na žalost kraje v svetu, v katerih ideal bratstva živi med ruševinami uničenih mest. Iz Bejruta v Libanonu nam nekateri člani skupnosti Gibanja povedo, kako živijo v tem posebej težkem času njihove zgodovine po eksploziji, ki je 4. avgusta uničila pristanišče in poškodovala pristanišče in več četrti mesta.

Sirene in napis: 4. avgusta je v pristanišču Bejruta, ki leži sredi mesta, odjeknila eksplozija.

Nour Bouzamel: Na dan eksplozije sem bila pri prijatelju, niti miljo daleč od pristanišča. Vse se je zgodilo popolno: če bi ostala tam še sekundo ali dve, bi bilo to za naju pogubno.

Znašli smo se v temi, pokriti s prahom, obkrožal nas je dim. Neka žena se nama je približala, jokala je, prosila za pomoč, ker je bila ranjena v stopalo. Pomagala sva ji, da je našla pot iz mesta, vodila sva jo čez bližnjice, saj so bile glavne ulice popolnoma zaprte. (sirene)

Salim Khouri: Jutro na dan eksplozije je bilo kot vedno. Bil sem v službi, v Down Town pred pristaniščem.

Okrog 18:05 eksplozija. Spominjam se, da smo sedeli v naših pisarnah in pogledali smo se, ne da bi razumeli, kaj se je zgodilo. Po drugi eksploziji sem videl, da je bilo steklo na oknu poleg mene razbito. Če bi še sedel tam, bi bil ranjen. Še danes slišim v ušesih zvok alarma!

(glasba)

Georgette Mailhac: Ta tragedija se je zgodila v enem najtežjih trenutkov naše zgodovine, kajti več kot eno leto doživljamo ekonomsko in politično krizo, kakršne še ni bilo. Poleg tega je libanonska lira izgubila več kot 80% svoje vrednosti, pozabiti ne smemo niti na težko stanje, ki ga je povzročila pandemija Covida-19.

Zame je bil zelo velik šok, kakor bi se v meni nekaj prelomilo. Izgubila sem upanje v prihodnost. Kako naj še verjamemo v prihodnost, ko se vsakič, ko kaj zgradimo, to poruši?

Nour Bouzamel: Ob eksploziji sem videla smrt v obraz. Tisti čuden občutek, da se je moje življenje na zemlji končalo. Brezštevilne sekunde strahu. Toda prav tedaj sem v sebi zaslišala glas, ki mi je govoril, da življenja tukaj ni konec. »Bog je z nami in nas ljubi, nikoli ne pusti nikogar za sabo.« Razumela sem, kaj pomeni zaupati svoje življenje Bogu!

Georgette Mailhac: Upanje mi je vrnil govor papeža Frančiška libanonskemu narodu in vsemu svetu. Vrnil nam je oči, da vidimo onkraj vsega, kar doživljamo v sedanjem trenutku.

Papež Frančišek: Po tragediji, ki je prizadela mesto Beirut, se moja misel znova vrača v dragi Libanon ...

(glasba)

Salim Khouri: Naslednji dan sem takoj, ko sem se zbudil, o tem govoril z mladimi, z vsemi, ki sem jih poznal. Čutil sem, da moramo narediti nekaj konkretnega za pomoč ljudem iz Gemmayze, Quarantine, Bejruta, najbolj prizadetimi deli mesta. Delodajalcu sem poslal

sporočilo, da me ne bo v službo. Ne vem, kako naj bi to rešil, morda bi vzel dopust ... A hotel sem konkretno pomagati.

Nismo vedeli, kaj bomo lahko naredili, hoteli smo samo pomagati in to komur koli. Na koncu dneva me je poklical šef in se mi zahvalil za odločitev. Dodal je, da tega dne ne jemlje kot dopust, ker je razumel, kako težka je situacija in kako velika je potreba po pomoči.

(glasba)

Marie Claire Amidi: Po nekaj dnevih dela, sem bila, čeprav smo konkretno pomagali, frustrirana, ker se mi je zdelo, da malo naredimo. Pomislila sem: morda ti ljudje potrebujejo kaj drugega, več zavzetosti, podpore in jaz lahko dam malo in na moj način z majhnimi dejanji: popraviti šotore, pobrisati prah ali samo sestiti in poslušati ljudi ter ustvarjati z njimi odnos. Zavedala sem se, da so to potrebovali, da začutijo ljubezen in pridobijo dostojanstvo, po tem ko so izgubili prav vse.

Georgette Mailhac: V Libanonu so pobude "Parrainage", ki podpirajo več kot sto družin v tem kriznem času. Še danes delijo tople obroke družinam v potrebi in najnujnejšo hrano.

Marie Claire Amidi: Morda upanja res ni, a še naprej se trudimo skupaj zanj in še verjamemo, da kljub uničenju in smrti, kljub bolečini obstaja ljubezen, edinost in da bomo prišli do lepe prihodnosti.

(glasba)

Alessandra: Zahvaljujemo se Nourju, Georgette, Salimu in Marie Claire, pa še Heraldju in Riti, ki so pripravili prispevek o Bejrutu v prav gotovo nelahkih pogojih. Hvala iz dna srca!

Michele: Blizu smo vam, to so dokazali tudi mnogi z donacijami preko Koordinacije izrednih stanj Gibanja fokolarov, ki se je takoj aktivirala za prvo pomoč ob izrednem stanju, zdaj pa preko AMU in AFN začnejo pomoč pri popravilu stanovanj, trgovin in pomoč otrokom, ki morajo opravljati šolo na daljavo.

Še vedno zbiramo denar in kdor bi rad prispeval, lahko obišče stran "SOSTIENICI"/podpri nas na spletni strani AMU oziroma na stran "DONA ORA"/daruj zdaj spletne strani afnonlusAFN onlus in izbere način darovanja za to izredno stanje. Hvala za vašo velikodušnost!

11. S papežem Frančiškom, da bi bili vsi bratje

Alessandra: Z nami je Emmaus, hvala za ta dar!

Zelo so me prevzele zadnje besede Marie Claire iz Libanona: »Morda upanja res ni, a se trudimo skupaj zanj.« Emmaus, kje naj iščemo to upanje?

Emmaus: Kje naj ga iščemo? Po mojem se moramo spomniti na začetno Chiarino sporočilo: iščemo ga lahko v ljubezni, tisti ljubezni, o kateri nam je Chiara govorila od prvih časov nastanka Gibanja, ljubezni, katere korenina je v Bogu.

Se spomnite? Mnogi izmed nas smo doživeli tiste trenutke, ko je Chiara govorila o plamenu, ki ga Bog prižge v srcu vsakega človeka. Ta plamen je Božja ljubezen, ki jo Bog vnese v srce vsakega človeka in ima značilnosti Božje ljubezni.

Zato mora biti ljubezen, o kateri nam je sama Chiara govorila v sporočilu na začetku spletne povezave: biti mora nesebična, namenjena vsem, ljubezen, ki zna sprejemati, odpuščati, biti usmiljena, ne pričakuje ničesar od drugih.

Ta ljubezen je plamen, seme Božje ljubezni, ki jo sam Bog polaga v srce vsakega človeka, kajti vsi ljudje so Božji otroci in imajo v srcu ta plamen. Človek ga lahko pogasi, a če ga ne ugasne – odvisno je od človeka – , postane plamen v srcu človeka seme in to seme rojeva, je rodovitno, iz njega nastane novo življenje, nove možnosti in raste nekaj drugega.

Zato lahko to najdemo v ljubezni. Tudi pesnik Dante Alighieri v neki vrstici pove: »Majhna iskra lahko zaneti velik požar«. Majhna iskra, če je iskra Božje ljubezni v srcu človeka, lahko spreminja nas in tiste okoli nas. Zato je tam, iščimo jo tam!

Alessandra: Hvala, Emmaus!

Michele: Hvala, Emmaus!

Emmaus: Hvala vama!

Michele: Če se posvetimo današnji novici: papež je v Assisiju podpisal novo okrožnico "Vsi bratje". V tvidu je zapisal: »Trud za ustvarjanje bolj pravične družbe nosi v sebi zmožnost bratstva in duha človeškega občestva.« Te je presenetila izbira te teme o bratstvu?

Emmaus: Nikakor! Ker je potreba po tem, je največje hrepenenje današnjega človeštva. Papež je znal postati odmev tega. Z okrožnico je hotel vse povezati v iskanju odgovora na to potrebo sveta. Zato se mi je zdelo, da je on glas tega zmedenega sveta, da zna dojeti bolečino človeštva in nam jo prikazati.

Pred tem pa bi se vprašali: »Kaj naj storimo? Kaj lahko naredimo?« Dovolite mi, zdaj bi se obrnila k vsem tistim, ki čutijo od Boga klic, da naredijo kaj v odgovor, in da to storijo tako, da se popolnoma dajo, podarijo sebe brez mere, brez vlačjenja, brez strahu, brez premora, da se v polnosti darujejo.

Vsi, ki čutijo, da jih Bog kliče in ki so našli v karizmi edinosti, v Chiarini karizmi pomoč, ki jim kaže, da je to možno, ki so v konkretnem izkusili pravo in globoko edinost na tem svetu in zato razumejo, da so prejeli klic in milost in to hočejo dati na razpolago. Za vse te bi rada, da bi bili pred mano in bi jim rekla: »Storimo to skupaj! Da, prejeli smo klic, dar, po katerem smo to izkusili. Toda ta klic k bratstvu, ki je za nas klic k temu, »da bi bili vsi eno«, klic k edinosti; ta klic, ki je za nas tako močan in nas vabi, naj gledamo navzgor, daleč, ta klic bi hotel, da edinost odraža edinost, kakršno živijo v nebesih, da bi na zemlji živeli kakor na nebu – pustite mi reči –, kakor v Trojici, v kateri sobivata edinost in različnost, kjer vsaka oseba spoštuje drugo, vsaka oseba napravlja prostor drugi, vsaka oseba poudarja drugo, vsaka se

trudi izgubiti nekako samo sebe do konca, da bi druga lahko v polnosti prišla do izraza. V tem se ne izniči, ampak pokaže svojo pravo, globljo identiteto.

Tako velika edinstvo, kakršno živijo v nebesih in za katero bi radi, da jo živimo tudi na zemlji, ima en sam zgled, samo eden nam lahko daje zgled in ta zgled je Jezusov. Jezus je Bog in je znal v polnosti izgubiti to, da je Bog, da bi prišel med ljudi, postal človek in da bi na križu v trenutku zapuščenosti podelil vse zapuščenosti, vse bridkosti, stiske, trpljenje, ekstremizme, žrtve, razpoke, zapuščenosti, ki so jih ljudje vseh časov in vseh stanov živeli in živijo, in si jih je privzel s tako veliko ljubeznijo, da je uspel obnoviti, na novo ustvariti edinstvo med Bogom in človekom, med vsemi ljudmi in tudi s stvarstvom, ki se je razbila.

Ta zgled je pred nami. Če uspemo imeti tako veliko ljubezen, lahko pričujemo svetu, da ta edinstvo obstaja, da je možna, da se je že začela.

Rada bi, da bi vsi, ki so za to, ki se jih to dotakne, ki me v tem trenutku poslušajo in se strinjajo s tako močno in tako pomembno obveznostjo; rada bi, da bi bili vsi skupaj za papeža prvi odgovor, odgovor, ki se je že začel, in bi tako papežu dali tolažbo, upanje, ker se je nekaj že začelo.

Hkrati bi radi, da bi bili vsi skupaj z vsemi, ki so za to, z vsemi, ki hočejo delati za ta veliki namen, da bi bili vsi skupaj v svetu, mi, majhna skupina, ki se navdihuje pri karizmi, ki smo jo prejeli od Chiare Lubich in ki smo del velike družine v svetu, da bi bila ta majhna skupina počelo, majhen, a učinkovit delček kvasa, ki prodira v človeštvo in ga lahko preobrazi, da bi res postal začetek novega sveta.

Rada bi se skupaj z vsemi vami obvezala. Jaz sem za to, storila bi rada vse. Vabim vse, naj storijo prav tako, vsi tisti, ki to hočejo!

Alessandra: Hvala, Emmaus! S teboj hočemo biti kvas, ki raste, ki spreminja, da bi človeštvo postalo zedinjen svet. Hvala, Emmaus!

Emmaus: Zedinjen svet! Hvala vama!

Michele: Res hvala, Emmaus! Smo za to!

Emmaus: Hvala vama, hvala vsem!

Alessandra: Smo za to, da! Hvala!

12. Prihodnja srečanja in sklep

Michele: Alessandra.

Alessandra: Da, povej, Michele!

Michele: Prišli smo skoraj do konca!

Alessandra: Da, manjka pa še nekaj pomembnih dogodkov, o katerih morava govoriti. Začela bom jaz.

Prvi dogodki zadevajo deklet gen, ki se je dotaknila mnogih src v svetu in kdo drugi, če ne Chiara Luce Badano. 25. septembra 2010, pred točno desetimi leti, je bila razglašena za blaženo, in 7. oktobra bo minilo trideset let od njene smrti. Zato je fundacija Chiara Badano organizirala nekaj dogodkov, ki jih boste lahko spremljali preko spleta, s številnimi pričevanji oseb, ki so jo poznali. Za datume in druge informacije lahko obiščete uradno spletno stran Chiare Luce: www.chiarabadano.org

Michele: 15. oktobra bo mednarodni dogodek Global Compact on Education, ki bo v celoti potekal preko spleta! Če bi radi izvedeli več o tem dogodku, ki ga je spodbudil papež Frančišek, da bi prišlo do spremembe miselnosti na področju vzgoje, lahko obiščete spletno stran www.educationglobalcompact.org

Alessandra: Od 23. do 25. oktobra bo potekalo mednarodno srečanje "New ways towards Integral Ecology: five years after Laudato Si'", ki ga organizira EcoOne, ekološka mreža Gibanja fokolarov; govorilo bo veliko strokovnjakov z vsega sveta. Za več informacij obiščite www.ecoone.org

Michele: The Economy of Francesco bo potekala na spletu od 19. do 21. novembra. Zadnji dan se bo udeležil tudi papež Frančišek. Za vse informacije pojdite na stran www.francescoeconomy.org

Alessandra: Tako, končala sva z informacijami!

Michele: Ah, ne, Ale!

Alessandra: Ne?

Michele: Kdaj bo naslednjič spletna povezava?

Alessandra: Zdelo se mi je, da nekaj manjka. Naslednja spletna povezava bo 5. decembra ob 12h.

Michele: Vidimo se takrat, Ale! 5. decembra! Ne manjkajte!

Alessandra: Preden se pozdravimo, hvala Micheleju in vsem, ki so omogočili tako posebno spletno povezavo!

Michele: Res je! Hvala, Ale, in hvala vsakemu izmed vas, da ste bili ta večer z nami! Velik objem vsem!

Alessandra: Ciao! Kmalu na svidenje!

Sklepni napisi